

POĽNOKESOVSKÝ OBČASNÍK

Časopis obce Poľný Kesov
Ročník 3. • Číslo 4
December 2017

O B S A H

PRÍHOVOR	3	TO BOLI ČASY...	14
DECEMBROVÝ DEŇ	4	VIANOČNÝ ZVONČEK	14
DHZ POĽNÝ KESOV	4	VIANOČNÝ ČAS	15
HORŠÍ ZAČIATOK SEZÓNY	5	HODY	15
V STOLNOTENISOVOM KLUBE		ZVONY A ZVONICE	16
OHLIADNUTIE ZA ROKOM 2017	6	POSEDENIE PRE NAŠICH SENIOROV	16
PRAMEŇ ZAČEPČOVAL NEVESTU	7	THERMALPARK NITRAVA –	17
LAMPIÓNOVÝ SPRIEVOD SV. MARTINA	8	AQUAPARK V POĽNOM KESOVE	
OTVORENIE ADVENTU	8	SPOLOČENSKÁ RUBRIKA	18
MIKULÁŠ	9	Z BABIČKINEJ KUCHYNE	18
ŽIVOT V MATERSKEJ ŠKOLE	9	POTULKY PO MIKROREGIÓNE	19
AKO PRACUJÚ ŽIACI V ZÁKLADNEJ ŠKOLE	10	K 10. ČÍSLU ČASOPISU	20
LIEČEBNO – VÝCHOVNÉ SANATÓRIUM	12	OZNAMY OBECNÉHO ÚRADU	21
RADOSTI A STAROSTI S FOXTERIÉROM	13	HARMONOGRAM SEPAROVANÉHO ZBERU	23

Milí spoluobčania,

dovoľte mi prihovoriť sa k Vám v čase, keď očakávame príchod sviatkov pokoja, lásky a porozumenia – sviatkov vianočných.

Vianoce sú obdobím, na ktoré netrepeľivo čakáme, lebo ich čaro a výnimočnosť nás naplňujú pocitmi šťastia, pohody a harmónie. Atmosféra týchto dní je plná spomienok i očakávaní, nič nie je bežné, ani všedné napriek tomu, že Vianoce sú každý rok. Ich jedinečnosť sa nedá ničím nahradiť ani napodobniť.

Tíško prichádza ten zvláštny čas, keď sa stretávajú rodiny, príbuzní a známi, keď si sadáme k spoločnému stolu, aby sme sa tešili z jedinečnej sily, ktorej hovoríme rodinné puto, keď spomíname

na tých, ktorí už nie sú medzi nami, ale zostanú navždy v našich srdciach a spomienkach.

Vianočný čas má svoje neopísateľné čaro pre každého, kto sa nepozera iba očami, ale i srdcom, a je príležitosťou zastaviť sa a pozrieť sa do hĺbky svojej duše. Tam, kde sú skryté naše najtajnejšie túžby a želania.

Vianočné sviatky sú časom radosti, vychutnajme si ich so všetkým čo k nim patrí. V dušiach nech sa nám rozhostí krásny pocit, na stole nech zavonia kapor, či iné dobroty a Štedrý večer nech zanechá v našich srdciach spokojnosť, pohodu a radosť.

Ing. Ľubica Poluchová
starostka obce

▶ DECEMBROVÝ DEŇ

Ráno nás na ceste do práce odprevádza zlatý mesiac. Nad našimi hlavami preletí sova vracajúca sa z nočného lovu.

Pred zimným slnovratom sú noci najdlhšie. Svetlo nového dňa prichádza opatrne a pozvoľna. Obloha býva neraz obťažkaná sivými mrakmi veštiacimi ľadový dážď. Práca poľnohospodárov na okolitých poliach utíchla, zver sa odvažuje priblížiť bližšie k dedine. Aj na krátkej vychádzke môžeme vidieť nielen zajace, ale aj srnky. Počas dopoludnia sa bledému slnku predsa len podarí pozdraviť nový decembrový deň. Býva krátky, o všeličo sa v ňom musíme stihnúť postarať: nezabudnúť najmä na sliepky, veď domáce vajčká sú v tomto čase nedostatkovým tovarom. Zájst si kúpiť čerstvý bochník chleba.

Kalendárny rok sa chýli ku koncu. Prichádza čas bilancovania, premýšľania, možno i odpúšťania. Okolo obeda nás môže ortuť teplomera aj prekvapiť. Alebo sa necháme unášať zdaním teplejšieho povetria. Vzápätí zaľúka studený vietor – neklamný znak pravej zimy. Túžime byť čo najskôr doma, v bezpečí príbytku. V tom zaznie z obecného rozhlasu nádherná Pieseň o decembri. Jediná o poslednom mesiaci v roku, v ktorej sa nespomínajú Vianoce: úžasné melódia, zmysluplný text. Poteší náš sluch, stane sa emocionálnym zážitkom až tak,

▶ DHZ POĽNÝ KESOV

Náplňou práce našej dobrovoľnej činnosti nie je len súťaženie a reprezentovanie obce naprieč Slovenskom a Českou republikou, ale aj pomoc občanom našej obce.

Občania sa na nás môžu obrátiť v prípade akejkoľvek potreby, vždy sa snažíme pomôcť najlepšie, ako sa dá. Tak ako pri zásahu spadnutých stromov na našom kúpalisku, ktoré spadli z dôvodu

že si jej nápev pohmkávame až do večera, ktorý nenechá na seba dlho čakať. Stmieva sa príliš zavčasu. Žiada sa nám ešte trochu svetla. Zapálime aspoň voňavú sviečku. Za oknom ešte začujeme bezbranné vtáča hladajúce potravu u dobrých ľudí.

Na spánok je priskoro, televízia nás väčšinou postraší smutnými správami, tragickými udalosťami: prichádza čas tichých rozhovorov s najbližšími.

Decembrový deň sa prehupne do chladnej tmavej noci. Len sem-tam možno spozorovať malú hviezdičku na oblohe. Možno z nej do rána nasneží.

*Text: PaedDr. Iveta Štefanovičová
Foto: Kesovská príroda, Eva Marušincová*

prudkého vetra. Spadnuté stromy zablokovali prízajzdovú cestu a aj niektoré autá. Pomocou hasičskej techniky sa nám ich podarilo odpratať. Táto veterná smršť zasiahla mnohých občanov a my sme sa im snažili byť nápomocní. No nie sme prítomní len pri nešťastiach, ale aj pri príležitostiach, ktoré našu obec spájajú. Stretli sme sa pri vysvätení našej zvonice, na Lampiónovom sprievode, kde sme sprevádzali sv. Martina a udržiavali bezpečnosť cestnej premávky. Pre tieto účely sme sprístupnili hasičskú zbrojnicu, na ktorej bola jedna zo zastávok sv. Martina. Práve u hasičov priniesol prvý „sneh“.

Taktiež sa snažíme pomôcť vašim domácnostiam a tak sme v rámci celej obce zorganizovali jesenný zber železa a odbremenili sme vás od nepotrebného kovového odpadu, pri ktorom sme vyzbierali viac ako štyri vlekky železa. Ďakujeme občanom našej obce a dúfame, že sa znovu stretne, najmä pri príjemných príležitostiach a podujatiach.

Text a foto: Katarína Christovová, členka DHZ

▶ HORŠÍ ZAČIATOK SEZÓNY V STOLNOTENISOVOM KLUBE

Všetci tí, ktorí máme kladný vzťah k športu vieme, že športové výsledky akéhokolvek klubu vedia nadchnúť samotných športovcov a ich priaznivcov, ale niekedy aj poriadne zarmútiť a sklamať.

Nehovorím, že sme v stolnotenisovom klube na tom až tak zle, ale je pravda, že sa v tomto súťažnom ročníku 2017 / 2018 tak trochu trápime. Do súťaže sme vstupovali s tromi družstvami a so sedemnástimi hráčmi, ktorí podľa výkonnosti mali hrať v 6., 7., a v 8. lige.

Dost' na to, aby sme pokryli občasný výpadok niektorého hráča pre chorobu, alebo zranenie. Každý z nás má pred sebou vždy len tie ideálne predstavy a optimistický pohľad na vývoj športového súťaženia. No nie vždy to tak býva a reálny život vás vráti z výšin na zem a zobudí zo snívania. Aj v našom prípade je to tak. Teraz sme asi v polovičke súťažného ročníka a začíname uvažovať, že z jednej z uvedených líg, budeme musieť vystúpiť. To, čo sme naplánovali, život jednoducho zmenil. Jeden hráč odišiel pracovať do Bratislavy, druhý sa väčšinou zdržuje v zahraničí, tretí skončil s aktívnou činnosťou, štvrtý si dolámal ruku, piaty

môže len každý druhý týždeň a jedna žena sa bude možno vydávať a preto má menej času na tréningy i zápasy. Chápeme ju. Takto sa to na nás zosypalo. Len tak - tak obsadzujeme piatkové zápasy a to len vďaka tomu, že niektoré predohrávame a niektorí hráči hrajú aj v siedmej aj v ôsmej lige.

Každá zlá situácia môže byť aj na niečo dobrá. Boli sme prinútení dať do zostavy družstiev aj najmladších členov klubu, ktorí sa zapojili do súťaže a napriek väčšiemu počtu prehratých zápasov, zbierajú cenné skúsenosti z tejto peknej a dynamickej hry. Naozaj musím pochváliť Patrika Chrena a ešte mladšieho Samka Šlehobra, ktorí poctivo chodia na tréningy a počúvajú rady skúsenejších a starších hráčov. Je radosť pozerieť, ako sa z tréningu na tréning zlepšujú. Som rád, že si občas zahrajú so svojimi rovesníkmi z LVS, keď je na to príležitosť. Som rád, že nie sú namyslení a dajú im možnosť ukázať, že aj oni niečo vedia. Pre chlapcov z LVS je účasť na stolnotenisovom tréningu odmenou.

Blížia sa Vianoce a pingpongové stoly na pár dní osirejú. Dovoľte mi, aby som v mene vedenia stolnotenisového klubu zažalal všetkým jeho členom, priaznivcom, sponzorom, Obecnému úradu a Zastupiteľstvu obce Poľný Kesov ako jednému z hlavných sponzorov, pokojné kresťanské Vianoce a veľa úspechov a zdravia v novom roku 2018.

*Text a foto: Mgr. Juraj Gašparík,
tajomník ŠKST Poľný Kesov*

Stolnotenisový klub ŠKST Poľný Kesov
Vás srdečne pozýva na
Trojkráľový turnaj v stolnom tenise
konaný dňa 6.1.2018 v telocvični LVS Poľný Kesov

Jedinou podmienkou účasti je pôvod z Poľného Kesova alebo rodinné prepájanie na Kesovana

O občerstvení bude ako vždy postarané

▶ OHLIADNUTIE ZA ROKOM 2017

A znovu je tu, podľa mnohých neskutočne rýchlo, koniec kalendárneho roka. Sme opäť starší, v duchu zhrozene rozjíname nad číslom, ktoré predstavuje náš vek – je to možné, že už tolko??... veď sa cítime stále aspoň duchom mladými a v mnohých činnostiach seberovnými strednej a niekedy veru i tej mladšej generácii.

A vnímajme to s optimizmom - na číslo netreba pozeráť a ak sa dá správame sa tak, ako to cítime... Aj v našej poľovníckej družine šesťdesiatnici a starší patria medzi tých, ktorí sú ťahúňmi nielen na posedeniach po spoločných akciách, ale aj v organizovaní a najmä vo výkone našej hlavnej činnosti. V končiacom roku 2017 sme opäť venovali viac energie chovu, ako lovu. Myšlienka postupne zazverovať revír, v ktorom pomaly, ale iste bolo menej a menej malej zveri, konkrétne jarabíc, zajacov, ale aj bažantov sa pred niekoľkými rokmi ujala. Dnes môžeme prezentovať slušné výsledky a konštatovať, že stav zajacov, bažantov sa zvyšuje a aj jarabice sú v chotári vo väčšom počte.

Teší nás, že aj obecné zastupiteľstvo nám odsúhlasilo finančný príspevok na zakúpenie novej ochrannéj siete a tým pomohlo v budovaní nových priestorov chovu jarabíc. Možno aj vďaka tomu, že pani starostka bola prítomná na našej hodnotiacej schôdzi a konštatovala, že ani netušila, koľko energie a financií si celý proces vyžaduje. Patrí jej naše poďakovanie.

Potvrzuje sa, že ak nájdú poľovné organizácie spoločnú reč s poľnohospodármi, výsledky sú jednoznačné. Naším hlavným a trvalým partnerom je nám Poľnohospodárske družstvo Mojmirovce a to nielen v osobe pána predsedu Ing. Petra Schultza, ale aj ďalších členov PD, za ktorých spomeniem aspoň Vladimíra a Danku Kuklových a vedúceho farmového chovu zajacov Františka Smejkalu. Bez ich podpory by sme

možno už dávno s chovom a zazverovaním revíru skončili. Naozaj sa skúsime reálne správať ako jeden región od Veľkej Doliny, Mojmiroviec, Štefanovičovej, až po Ivanku. Ešte to nie je ono, ale príde čas...

Príde čas, keď si naplno uvedomíme, čo všetko pre nás okolitá príroda a jej obyvatelia znamenajú. V Písme svätom sa píše, že Boh stvoril prírodu pre ľudí. Preto by sa k nej a všetkému, čo prírodu naplňuje životom mal človek správať ako k stvoriteľovi. S úctou, pokorou, s vedomím zodpovednosti a s uplatňovaním morálnych zásad.

Treba sa zamyslieť nad tým, o čo všetko sme prírodu svojou ľudskou činnosťou pripravili a čo jej musíme vrátiť... Preto každý zásah doalej, najmä výrub drevín bez povolenia, každá kolaj, ktorú nachádzame po nočných návštevách pytlíakov, nám robí starosti a narúša pohodu z pobytu v prírode, v ktorej hľadáme únik a liek na bežné každodenné starosti a bolesti, ktoré nám reálny život prináša... Ranné prechádzky za svtania, čistého, sýteho vzduchu a ranej rosy sú tak neskutočne povzbudzujúce pre telo i dušu... nádherna!

Len keby to ranné ticho nebolo občas rušené revom štvorkoliek, nachádzaním domového odpadu popri chodníkoch a občas aj nenávisťným pohľadom a niekedy aj štipľavým slovom tých, ktorí nás ako poľovníkov nemajú v láske. Možno, aby som vec uviedol na správnu mieru, my ako poľovníci spoločnosti i ako poľovníci – jednotlivci, platíme za to, že máme revír v prenájme a môžeme ho užívať. Pritom nemáme právo a ani vôľu niekomu brániť taktiež využívať lesné chodníčky, aleje, poľné cesty. Samozrejme pri dodržiavaní Zákonov a rešpektovaní pravidiel, ktoré platia pre poľovníkov, ale aj pre ostatným občanov a návštevníkov prírody.

Ak mám byť úprimný, som veľmi vďačný a veľmi ma potešilo, že sa nám podarilo opäť rozšíriť chovný priestor, že sa naši v našich radoch nadpriemerne iniciatívni členovia, že máme už aj bulharské jarabice, a tie pôvodné sú čím ďalej, tým dlhšie vo voľnej prírode. Že Anton Molnár zaviedol chov jarabícich kuriatok pod kvočkami, že Peter Schultz je aktívnym gestorm celého procesu, že nám nezištne pomáha radami, aj liečivami MVDr. Peter Kováč, že nás manželky podporujú a tolerujú dlhé pobyty pri budovaní areálu, že máme aj podporu družstva, obce, že nám zdravie slúži... že... ak som na niekoho a niečo zabudol – ospravedlňujem sa! Niektoré momenty ma však duševne rozhodli. Napríklad oslabovanie nášho kolektívu z

vnútra. Tolerujeme nízku aktivitu niektorých členov. Vytráca sa z našich radov radosť a úprimnosť voči sebe samým. Už ani tolko spolu nespievame a spev nás vždy dokázal spájať a naladiť do budúcnosti, tešili sme sa z toho, že môžeme byť spolu a venovať sa záľube, ktorú máme radi, aj keď bola v posledných piatich rokoch taká náročná na čas, energiu, financie.

Tiež stabilný nezáujem mladých ľudí o poľovníctvo a prírodu. Určite je to aj tým, že mnohí ani netušia o čom celá poľovnícka činnosť je. Radi by sme im poslanie poľovníctva tlmočili. Nie je to iba o zbraniach a love zvierat. Je to predovšetkým o vzťahu k prírode, poznaniu jej zákonitostí a pomoci zvieratám v čase, keď je to potrebné, najmä v čase núdze. Radi do budúcnosti privítame medzi sebou žiakov a študentov a užijú spoluprácu s miestnymi školami – veď aj výchova o poľovníctve a prírode je základom na vzbudenie záujmu o túto činnosť.

Ak teda zakončíme svoje ohliadnutie sa za rokom 2017: popravde nebol to rok, ktorý by extrémne v niečom vynikal. Fakticky neustále napredujeme svojim tempom a v snahe pomáhať v zazverovaní malej zveri. Ak sa nám v budúcom

roku podarí vrátiť sa aj k tým základným hodnotám, ako je dobrá partia, vzájomná podpora a úcta navzájom, môže nás to iba posilniť. Aj preto nápad, ktorý po ostatnom spoločnom sedení vznikol, zaviesť tradíciu súťaže a vyhodnotenia najkvalitnejšej višňovej griotky, ktorú vyrábajú naši členovia môže byť spjestrením a oživením našich vzťahov – ale o tom na budúci rok.

Chcem sa úprimne poďakovať všetkým aktívnym členom našej spoločnosti i združenia BREZA Polný Kesov, vedeniu obce, vedeniu PD Mojmirovce, zvlášť Petrovi Schultzovi a všetkým spoločenským organizáciám v obci Polný Kesov, s ktorými sme spolupracovali a prispievali k napredovaniu našej peknej dediny v spoločenských i občianskych vzťahoch.

Pekné, reálne predsavzatia do Nového roka 2018, pohodu, pokoj a veľa lásky počas vianočných sviatkov a každému obyvateľovi kus ľudského tepla želať

Text: Ing. Ján Vrba, predseda PS BREZA
Foto: Internet

▶ PRAMEŇ ZAČEPČOVAL NEVESTU

Spevácka skupina Prameň robieva na svadbách aj začepčenie nevesty.

V ostatnom čase nás pozvali manželka Nikola a Tomáš Stratení z Mojmiroviec. Svadobčanom sa začepčenie veľmi páčilo, odmenili nás výbornou večerou a veľkou výslužkou. Manželom prajeme na ich spoločnej ceste životom veľa zdravia, šťastia

a úspechov. V poslednom období Prameň účinkoval aj na viacerých podujatiach: Spievaj, že si spievaj v Cabaji, u nás na hodoch, na vysviacke novej zvonice i rozsvietení prvej adventnej sviečky na obecnom adventnom venci.

Text a foto: Alena Jančovičová

LAMPIÓNOVÝ SPRIEVOD SV. MARTINA

Život Sv. Martina bol plný hrdinstiev a dobrých skutkov, preto sme sa rozhodli v jeden novembrový piatok na Deň sv. Martina priblížiť všetkým deťom a rodičom, kto to bol a ako žil tento človek.

Stretli sme sa pred hotelom na kúpalisku, kde nás pohostili dobrým čajikom, kávičkou a štrúdlou. Deti si zapálili vlastne urobené lampáše a v zástupe sme odchádzali po stopách Sv. Martina.

Naša prvá zástavka bola pri kostolíku, kde sme sa dozvedeli, kedy sa narodil Martin a aké mal detstvo. Po tomto úvode pricvčal na bielom koni Martin aj so svojou družinou a dal sa na

čelo zástupu, ktorý viedol na druhé zastavenie pri kultúrnom dome. Tu sme si mohli pozrieť krátku scénu o najznámejšom príbehu o Martinovi, ako daroval zobrakovi polovicu svojho plášťa. Celý zástup si mohol oddýchnuť a pochutnať si na skvelých pagáčoch od členiek Jednoty dôchodcov. Ohriali sme sa teplým čajikom a šli na tretiu zástavku pred hasičskú zbrojnicu. Naši hasiči sa po celý čas starali o našu bezpečnosť riadením dopravy na hlavnej ceste, za čo im patrí veľká vďaka. Po príchode na zbrojnicu sme sa zoznámili s ľudovými zvykmi, ktoré sa na Martina vykonávali. Nakoniec prišiel na svojom povestnom bielom koni, keď začal na všetkých snežiť páperie.

Martin so svojou družinou prešli zvyšok obce a lampiónový sprievod bol ukončený pred Heaven pubom, kde sme sa dozvedeli legendu o martiných rožkoch a aj sme si na nich pochutnali. Ohriali sme sa čajikom a vareným vinkom. Rozlúčili sme sa s Martinom a konikmi od pani Erniholdovej z Veľkej Doliny, ktorej patrí veľká vďaka za spoluprácu. Tí, čo ste tam chýbali, nebudte smutní. Martin slúbil, že pricvčala na bielom koni aj o rok...

Text: Martin Kriššák
Foto: Bc. Iveta Sušková

OTVORENIE ADVENTU

V našej obci 2. decembra 2017 – Jednota dôchodcov pri príležitosti rozsvietenia prvej adventnej sviečky na obecnom adventnom venci zorganizovala a pripravila peknú vianočnú výstavu dekoratívnych predmetov.

Na začiatku pani starostka Ing. Ľubica Poluchová povedala krátky príhovor a rozsvietila Adventný veniec. Potom spevokol Prameň za sprievodu hudby pána Rudolfa Arpáša zaspieval niekoľko pekných piesní. Pani starostka nás uzimenných pozvala do sály kultúrneho domu, kde nás čakalo milé prekvapenie. V strede sály boli stoly plné vianočného pečiva sladkého i slaného a okolo sály krásne vianočné dekorácie a vysvietený vianočný stromček. O túto krásnu výstavu sa postarali členky Jednoty dôchodcov Silvia Jančovičová, Evka Šlehobrová, Majka Klimajová a Blaženka Vavříková, ktoré oslovili pani učiteľky z materskej školy, základnej školy a z liečebno-výchovného sanatória.

Všetky školy prispeli peknými dekoráciami z výtvarnej výchovy. Boli tam krásne veci z papiera, domčeky, postavičky, venčeky, košíky z prútia a mnoho iných pekných predmetov. Zapojil sa aj Zväz poľovníkov Breza, prispeli svojimi trofejami a veľmi pekne ich naaranžovali na čelnú stenu sály. Tiež futbalisti mali pekné veci na výstave. Páčili sa mi Anjelské krídla vytvorené z peria a iné dekoratívne predmety. Všade boli blikajúce farebné svetielka, takže oči sa mali na čo pozerať.

O občerstvenie sa postarali členky Jednoty dôchodcov, ktoré sponzorsky napiekli vianočné pečivo, pripravili vianočný punč, dobrý čaj a o kvalitné víno sa postaral pán Martin Kriššák. Iveta Sušková nás oboznámila s históriou Adventu, sv. Mikuláša a sv. Lucie. Popriala krásne sviatky a začal krátky kultúrny program. Deti zo škôl zaspievali pekné piesne a zahrli pôvabné melódie na zobcovej flaute.

Po programe sa každý mohol občerstviť a porozprávať. Postretali sme sa aj s tými, ktorých sme dlhší čas nestretli

MIKULÁŠ

V podvečer, 5. decembra, do parku pri kultúrnom dome prišiel medzi nás Mikuláš. Všetky prítomné deti ho už s nadšením očakávali.

Program sa začal krásnou zimnou scénkou v ktorej účinkovali deti zo Základnej umeleckej školy v Mojmírovciach. Potom rozprávková bábica rozsvietila kúzelnou zápalkou vianočný stromček. Rozsvietený symbol Vianoc potešil všetky prítomné deti. To spozoroval Mikuláš a hneď nás našiel. Zaspieval si s nami vianočné pesničky, ktoré všetky deti roztancovali. Na záver úspešného podujatia Mikuláš rozdal očakávané balíčky plné sladkých dobrôt.

Text a foto: Bc. Iveta Sušková

a rozprúdila sa družná debata. Nálada bola výborná. Srdečne ďakujeme všetkým, ktorí sa postarali o tieto pekné zážitky na začiatku adventu a vianočného obdobia, Ďakujeme za ich prácu, námahu a sponzorské dary.

Želáme vám radostné a pokojné Vianoce a šťastný Nový rok 2018.

Text: Výbor Jednoty dôchodcov
Foto: Bc. Iveta Sušková

ŽIVOT V MATERSKEJ ŠKOLE...

Prvý štvrtrok ubehol ako voda, detičky si pomaly, ale isto zvykajú na nové prostredie a tešia sa na nových kamarátov.

Detské slzičky vystriedal úsmev na tvári, z čoho máme aj my pani učiteľky veľkú radosť. V septembri sme sa zamerali hlavne na vzájomné zoznamovanie s kamarátmi, rozprávali sme sa o rodine a našom domove. Venovali sme pozornosť bezpečnosti v škôlke, ale aj na ceste. Učili sme sa bezpečne prechádzať cez cestu, spoznali sme dopravné značky.

Spoločne s rodičmi sme vyrezávali tekvice na školskom dvore. V októbri sme venovali našu pozornosť sezónnemu ovociu a zelenine, pozorovali sme zmeny v prírode – krásy jesene. Našich najmenších vedíme k úcte k starším nielen v mesiaci október, ale snažíme sa o to po celý rok. V novembri sme sa

venovali počasiu, zmenám v počasi a pozorovaniu neživej prírody. Taktiež sme sa zamerali na spoznávanie a opakovanie farieb, geometrických tvarov a pretože je november veľmi sychravý mesiac, vedíme deti, ako sa majú správne starať o svoje zdravie.

Všetky aktivity, ktoré v našej škôlke realizujeme, sú pre deti pútavé, pričom využívame aj interaktívnu techniku, ktorú máme k dispozícii. Deti vedíme k tomu aby bádali a objavovali nepoznané pričom využívame metódu experimentu a zážitkové učenie. Navštívilo nás aj divadlo z Prešova s rozprávkou od Pavla Dobšinského: O troch grošoch a zavítal k nám aj kúzelník LANKSON so zaujímavým vystúpením.

V mesiaci december sa venujeme prípravám na najkrajšie

sviatky v roku – Vianoce. Prispeli sme svojimi výtvarmi na výstave, ktorú organizovala Jednota dôchodcov s Obecným úradom v Poľnom Kesove. Už začiatkom mesiaca zdobí našu triedu vianočný stromček, aby našu škôlku ľahšie našiel Mikuláš, ktorého deti túžobne očakávajú. Napečieme si s deťmi vianočné medovníčky, spoločne vyrobíme vianočné ozdoby a intenzívne sa pripravujeme na vianočnú besiedku pre rodičov a najbližších, ktorá je spojená s krátkym programom a možno príde do našej škôlky aj Ježiško. Naším cieľom je deťom aj takouto formou čo najviac priblížiť vianočnú atmosféru.

Dovoľte nám touto cestou zaželať Vám krásne, požehnané a ničím nerušené vianočné sviatky, plné lásky, pokoja a radosti v úprimných detských očiach.

Humor neobchádza ani našu materskú školu:
„Ako sa voláš?“ „Ja? Ja sa volám Spiderman.“ :)
„Domováci sa neučia, ony sú celý deň na internete.“ (internáte) :)
„Pani učiteľka, ja som dnes dobrý ako zajtra...“ :)
„Pani učiteľka, my máme plný dom myši, sú aj v kuchyni.“ :)

Text a foto: **Zuzana Vopálková**

▶ AKO PRACUJÚ ŽIACI V ZÁKLADNEJ ŠKOLE

Nedávno sme si plánovali, čo budeme so žiakmi robiť, aké akcie a súťaže absolvujeme. Odvtedy ubehli tri mesiace plné aktívnych a kreatívnych dní.

Niektorými podujatiami sme formovali u žiakov čitateľskú gramotnosť, boj za zdravý životný štýl, podporovali sme tvorivosť a kreativitu detí a inklúziu a spoluprácu s MŠ a LVS.

Na podporu čitateľskej gramotnosti sme sa zapojili do 13. ročníka Celoslovenského projektu „**Najzaujímavejšie podujatie školskej knižnice**“ k Medzinárodnému dňu školských knižníc dňa 23. októbra 2017. Tento projekt sa

konal pod záštitou ministerky školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky Marty Lubyovej. Slovenská pedagogická knižnica v Bratislave vyhlásila k tomuto dňu tému Deň Milana Rastislava Štefánika. Hoci téma pre žiakov 1. – 4. ročníka bola náročná, pekne ju zvládli. Pozvali sme aj žiakov a učiteľov z LVS a spoločne sme si premietli film o živote Milana Rastislava Štefánika a prezentáciu o múzeu. Žiaci si vyskúšali kresliť portrét M. R. Štefánika a kto chcel, mohol kresliť mohylu. Z krásnych prác sme urobili výstavu a žiakov odmenili. Do tohto projektu sa prihlásilo 243 školských knižníc v základných a stredných školách. Naša maličká škola získala v hodnotení 75 bodov zo 150.

Ďalším projektom na podporu čitateľskej gramotnosti bol medzinárodný projekt **Záložka do knihy**. Ako partnerskú školu sme získali českú školu ZŠ Šebetov v okrese Blansko pri Brne. Žiaci spolu s pani vychovateľkou vytvorili krásne záložky a odoslali ich aj s darčekom a podpismi žiakov do základnej školy. Veľmi sa všetci tešili krásnym záložkám a tiež odoslali našim žiakom vyrobené záložky. Ako darček pridali spoločenskú hru a krásnu knihu Povesti a pohádky od Svitavy od Svratky. Dozvedeli sme sa, že naše deti pozerajú české rozprávky a rozumejú im.

V dňoch od 16. do 20. októbra sme zažili pestrý týždeň zdravého stravovania v rámci súťaže **HOVORME O JEDLE**. Súťaž vyhlásila Slovenská poľnohospodárska a potravinárska komora a Centrum rozvoja znalostí o potravinách. Počas týždňa sme piekli domáci chlebič, žiaci robili zdravú nátierku, strúhali jabĺčka, ktoré doniesli rodičia, chutnali marhuľový kokteil, no a sladké wafle s domácim džemikom piekli na záver týždňa. Počas týždňa na matematike vznikali rôzne slovné úlohy o ovoci a zelenine, o správnom nakupovaní a množstve spotrebovanej múky na pečenie. Malí maliari si tiež prišli na svoje, lebo tvorili obal na mlieko, kreslili potravinovú pyramidu, košík s ovocím z farebného papiera a množstvo zdravých výkresov so zdravými potravinami. Žiaci sa dozvedeli

ako sa správne stravovať. Aj tak v ankete o najobľúbenejšiu sladkosť vyhrala čokoláda Milka a zmrzlina. Tešíme sa, že majú žiaci radi pohyb a nemusíme bojovať s obezitou, radi športujú, tancujú a hýbu sa. V tejto súťaži sme boli odmenení strieborným diplomom, čo je výborné hodnotenie.

V časopise Vrabček opäť uverejnili výtvarnú prácu žiaka 4. ročníka Timoteja Spála. Časopis Fifik uverejnil Ježkov s jabĺčkom vo Fifikovej pošte.

V rámci inklúzie s LVS a MŠ naši žiaci tvorili na tému Farebná jeseň a Stravujeme sa zdravo. Všetky práce boli vyvesené na hlavnej nástenke na chodbe a dostupné verejnosti. Práce boli vyhodnotené a najkrajšie a najkreatívnejšie boli odmenené sladkosťou.

Počas mesiaca november vyrábali naši žiaci rôzne práce na výstavu s vianočnou tematikou, ktorá bola súčasťou podujatia k adventu. Organizovala ju Obec Poľný Kesov v spolupráci so Základnou organizáciou Jednoty dôchodcov. K vystúpeniu domáceho speváckeho súboru Prameň aj naši žiaci prispeli krásnymi vianočnými koledami, vinšami a hrou na zobcovú flautu. Chceli by sme sa poďakovať všetkým, ktorí podporili tvorivosť a kreativitu žiakov a zakúpili si vianočnú dekoráciu

na výstave. Tešíme sa, že práce boli ešte vystavené v kultúrnom dome v obci Štefanovičová, kde usporiadali vianočnú tržnicu.

Pre rodičov pripravujeme vianočnú besiedku, na ktorej si vypočujú piesne, básne, divadielko i hru na zobcových flautách. Na záver by som sa chcela poďakovať pani učiteľkám za ich

▶ LIEČEBNO-VÝCHOVNÉ SANATÓRIUM

„Dobro vidíme a cítime iba srdcom. To dôležité je očiam neviditeľné.“

Prianie z LVS – Polný Kesov

Pomaly končí sa niekoľkotýždňový zhon a my si zopár dní budeme vychutnávať čaro sviatkov lásky, rodiny, detí, svetla, radosti, pokoja. . . Kolkó krásnych prívlastkov vymysleli ľudia pre toto obdobie. Skutočne prichádza NAJKRAJŠIA etapa roka, kedy máme možnosť sa na chvíľu zastaviť, zamyslieť sa, stíšiť sa a prejaviť si dobro v nás.

Hoci k pravej idylke týchto zimných sviatkov nám väčšinou tu u nás chýba biely trblietavý sneh, máme to šťastie, že v domovoch nám žiari ligotavý vianočný stromček, šíri sa sladká vôňa medovníkov či kapustnice. Tieto zdanlivé drobnosti nás naplňujú podivnou duchovnou radosťou a šťastím, túžbou byť so svojimi najbližšími. . .

Prajeme Vám všetkým, MALÝM aj VELKÝM, krásne vianočné sviatky v kruhu svojich blízkych, zdravie, šťastie, lásku, detskú radosť a spontánnosť. . . Aby sa nám – vám do životov v čo najväčšej miere vrátili chvíle, kedy by sme len tak, „bez rozmýšľania“, rozdávali radosť druhým. Aby sme boli vďační za všetko, čo nám v živote bolo dopriate. A aby sa všetkým splnili všetky priania. . .

Tradiície, ktoré by nemali chýbať pri štedrovečernom stole:

Šupiny z kapra do peňaženky – majú zabezpečiť, aby ste počas nasledujúceho roka netrpeli núdzou.

Veštenie z jablka a orechovej škrupiny – ak sa po rozkrojení jablka objaví hviezdička, znamená to zdravie a šťastie. Naopak križik znamená chorobu a smrť. Do orechovej škrupiny dievčatá vložia malú sviečku pre seba a svojho milého, zapália

dôslednú prácu, za kreativitu a tvorivosť, za trpezlivosť a vytváranie pozitívnej klímy v škole. Tiež prajem všetkým deťom, rodičom i starým rodičom v pohode strávené vianočné sviatky a šťastný nový rok.

Text a foto: Mgr. Jarmila Adamovská

ich a nechajú plávať na vode. Ak sa stretnú, znamená to lásku.

Prestieranie navyše – rodiny doteraz prestierajú pre jedného človeka navyše. Je to symbol milosrdenstva, aby sa mohol pohostiť pociestny.

Pôst na Štedrý deň – mnohí dodnes zachovávajú pôst až do východu prvej hviezdy. Ten má z kresťanského hľadiska pripraviť ľudí na narodenie Ježiška. Prísny pôst znamená nejest mäso, najesť dosýta sa možno len raz. K štedrovečernému stolu pozýva kostolný zvon.

Bankovka pod vianočným obrusom – má od dverí odstrašiť chudobu.

Orechy v kútoch bytu – po večeri ich rozháďže najstarší člen rodiny, aby počas celého roka bolo v dome hojnosti.

Križik medom na čelo – hlava rodiny tak urobí každému členovi rodiny, aby boli pokorní a dobrí ako med.

Bohatstvo – zapečená minca. Zapečte mincu do vianočky. Kto ju pri štedrovečernom stole nájde, mal by byť zdravý a bohatý po celý rok. Alternatívou k tomuto zvyku je schovávanie peňazí či rybiek šupín pod obrus.

Zdravie – svieca. Po štedrovečernej večeri zapáľte uprostred stola sviečku. Každý člen postupne sfúkne plameň a sleduje dym. Ak stúpa rovno, dotýčný bude zdravý. Rovnako môžete prekrojiť jablko, v ktorom sledujeme usporiadanie jadierok, všetci z rodiny dostanú kúsok z prekrojeného jablčka, strúčik cesnaku, obľátku a med – tieto potraviny zabezpečia zdravie v nasledujúcom roku.

Text: Katarína Bašková

Zaujalo ma:

„Milý Ježiško, já vím, starí lidé už málo píšou Ježíškovi, skôr sa k nemu mólá. Ale já ty predsa len neska stem napísať pár rádkov. Volám sa Katarína Kolníková, budem mat osemdesát rokov, a teda som sa Tvojím pričineným dožila požehnaného veku. Báraj mi nohy neslúža, hlava mi slúži dobre, za čo Ty stem poďakovať osobitne. Teda vím čosik o živote. Ale Ty víš vácej. Ty víš šecko. Ježíško, kopu rokov som robila pestúнку v materskej školke, ale aj som chodila po javiskových deskách, aby som spolu s naším dyvalom lidí vácej potešila, jako postrašila.

A preto Ta stem poprosit o to, aby tu aj na budúci rok bolo vácej takých, čo lidí potešá, jako tých, čo lidí zesmutná. A též daj, milý Ježíško, nech sú tu zasek a na furt dety a stromy zdravé, voda pitná a vzduch na dýchaný. A nech je tu medzi nama o čosi menej závistlivcov a chamtyvcov, ale za to vácej tých šikovných, múdrych, a keď sa pošťastý aj vtypných lidí. Teda – nech je to tu na budúci rok o čosi fungujúcejšé, vonavejšé a luckejšé. Tak nám pri tom pomáhaj. A ver mi, Ježíško, čosik pre to urobím aj já.“

Katarína Kolníková

▶ RADOŠTĽ A STAROSTĽ S FOXTERIÉROM

Prvého foxteriéra zaobstaral mój dedko Koloman od rodiny Rozborilovej z Pereša za liter slivovice. Bol to vlastne výmenný obchod.

Pes sa „donesol v taške“, z ktorej mu trčala hlavička so zvedavými očami. Veľmi sme sa mu potešili. Bola som ešte malá, zážitky s ním si príliš nepamätám.

Psia rasa sa mi páčila aj ako nitrianskej študentke – často sme s kamarátkou chodievali na vychádzku na hrad. V podhradí, kde sú rodinné domy, bývali známi „psíčkári“. Chovali nádherných foxíkov. Vždy sme pred bránkou postáli a kochali sa pohľadom na milých dlhosrstých psíkov.

Neskôr sa moja túžba – ešte raz mať foxteriéra splnila: zadovážili sme si Axela. Po čase sa však ukázalo, že Axel je Axelka a ešte s bonusom rastúceho bruška. . .

Našťastie mi vtedy pomohol dobrý kolega Drahoš, s ktorým sme vtedy spolu učili. Ujal sa fenky, ktorá v pivnici kesovskej školskej bytovky priviedla na svet nádherných havinkov. Konečne sme sa po „ženských“ peripetiách dočkali naozaj nášho Axela: náštura to bola vskutku foxteriérovská – smelosťou a dravosťou dosiahol všetko, čo si zaumienil. Ničoho sa nebál. Vodné plochy miloval. Na štrkovisku skákal

do vody ako vycvičený športovec, s radosťou plával. Šantenia sa nevedel nasýtiť.

Rád sa vozil autom. Najradšej by bol vodičovi na kolenách, aby mu nič neušlo. Brávali sme ho aj do mesta. Keď sme išli do obchodu, urazený sa posadil na vrch operadla, odtiaľ sledoval naše kroky. Viackrát bolo auto obklopené zvedavými deťmi, ktoré pozorovali nášho utešeného psíka.

Miloval aj loptové hry, ale najmä loziť po rebríku, až sa mu to raz vypomstilo. Mali sme rebrík opretý o strom, na ktorom boli priviazané šnúry na prádlo. Axel v rýchlosti, lebo veď inak to nešlo, sa výskriabal na rebrík a keď chcel zoskočiť, zadná labka sa mu zamotala do prádlových šnúr: bola to zlomenina ako z učebnice pre veterinárov. Ihneď sme ho zobrali raneného na Šindolku, kde nám ho zoperovali. Na druhý deň sme si pre neho išli, dúfala som, že sa nám poteší vrtením chvostíka, ale čakala nás ubolená a po narkóze ešte trochu omámená chlpatá kópka. Zobrali sme ho domov a vložili v garáži do pripravenej vystlanej škatule. Nebolo nám všetko jedno, takmer sme trpeli s ním. Ráno nás však prekvapil: vyliezol z debničky a na troch nôžkach odhodlane doskackal ku korytu s dažďovou vodou napriek tomu, že ju mal v miske v garáži. Povaha foxteriéra sa nezaprela, naozaj dokážu prekonať veľa a nikdy sa nevzdávajú. Postupne sa vylízal z bolesti, ranu po operácii sme mu dlho ošetrovali, ale stálo to za to, opäť sa tešil z pohybu. Za starostlivosť sa nám odvdáčil nesmiernou oddanosťou. Foxteriér Axel nám poskytol veľa radosť.

Text: PaedDr. Iveta Štefanovičová

Foto: internet

► TO BOLI ČASY...

Ako v inom živote: verili by ste, že sme žili v období, keď sa po domoch chodilo „spisovať“ kolko a akej hydiny chovajú gazdovia?

Nepamätám sa, kto nás – ešte deti – mňa a môjho skoro suseda Igora poslal v zime na Nový Majer zaznamenať počet sliepok, kačíc, husí... v jednotlivých domoch. Písať sme už asi vedeli, keď nás mohli poveriť takou „dôležitou“ úlohou. Možno pre nejaké štatistické spracovanie, alebo sa zisťovalo, akí sú dedinskí ľudia majetní... O vtácej chrípke sa vtedy ani nespievalo.

Neviem, neviem, či by som sa odvážila vybrať dnes sama až tak ďaleko. Poslušne sme kráčali z dediny a rozhládali sa po okolí. Ako deti nás fascinovali betónové skruže porozkladané

► TVORIVÉ OKIENKO: Vianočný zvonček

Blížia sa Vianoce a moje myšlienky zaleteli do obdobia spreď niekoľkých rokov a to na čas štedrého večera.

V našej rodine sa vždy dodržiavali tradície vianočných sviatkov. Pred štedrou večerou hlava rodiny, kým žil otecko, potom maminka, zazvonila trikrát zvončekom: to bolo pripomenutie si Boha Otca, Syna a Ducha svätého.

Potom nasledovala prosba o Božie požehnanie, o dary Ducha svätého, dary Zeme, lásky, pokoja a modlitba. Po tomto sme si zaželali šťastné a veselé sviatky a začala večera.

Večera sa skladala zo šošovicovej polievky so slivkami a sušenými jablčkami (ktoré sa volali štiepky), s pupáčkami s makom, oplátky s medom a cesnakom, jablčka, ktoré sme rozdelili na toľko častí, koľkí sme boli pri stole a mamine koláče, pečené v peci. Ryba, ani mäso sa na štedrú večeru u nás nepodávalo. Až po polnočnej omši sa jedla smažená domáca klobása s údenými rebrami.

po poliach medzi Kesovom a Majerom. Fantázia nám pracovala na plné obrátky.

Ľudia, ktorým sme sa dobúchali, boli na nás dobrí. Pýtali sa, či sme... Aj pohár vody nám dali. Najmilší k nám bol pán Kolár, známy ako zručný pánsky krajčír. Iste si ho mnohí pamätáte, jazdil na malom smiešnom autíčku, ktoré sme ako deti volali trojkolka. Dnes už vieme, že handrové autíčko sa volá „velorex“ a mohlo sa štartovať aj pomocou kľuky. Bol to sčítaný pán. Aj vtedy mu môj dedko poslal noviny. Keď videl, ako už drkoceme zubami, neváhal a ponúkol nás horúcim čajom. Na Nový Majer viedlo aj telefónne spojenie. Pán Kolár bol možno jediným človekom, ktorý mal v čarovne pôsobivom dome zavedený telefón. Nachádzali sa v ňom zaujímavé predmety. Pritáhovali naše detské pohľady. Ťažko sa nám z toho „domu s dušou“ odchádzalo. Ale museli sme, aby nás na spiatocnej ceste nezastihla tma. Cestičku lemovali zasnežené ovocné stromy, plánky. Poskytovali prežitie vtákom.

Aj tak nechápem, ako nás rodičia mohli pustiť na 4-kilometrovú trasu zimnou krajinou. Asi bolo predsa len bezpečnejšie.

Text: PaedDr. Iveta Štefanovičová

Foto: Eva Marušincová

Keď sme si založili svoje rodiny, týchto zvykov sme sa pridrižovali – len s malými obmenami, napríklad ja som prevzala s mužovej rodiny rybu so šalátom a kapustnicu. V bratovej rodine na Orave tiež začínali štedrý večer zvončekom. Pred niekoľkými rokmi brat bol chorý a vedel, že jeho čas sa kráti. Svojej manželke sľúbil, že na Vianoce budú spolu, ale žiaľ, koncom novembra zomrel. Švagriná so synom všetko prichystali tak ako po iné roky, ale keď chcela ísť zobrať zvonček položený na okne, zvonček trikrát zazvonil bez akéhokoľvek dotyku. Najskôr zostali v pomykove a potom si uvedomili, že manžel dodržal slovo, že na Vianoce budú spolu. Po večeri u nás zazvonil telefón a švagriná mi oznámila túto zvláštnu správu. Aj vianočný zvonček dokáže umocniť tajomstvo štedrého večera.

Text: Anna Emília Miklovičová

Foto: Internet

► TVORIVÉ OKIENKO

Jozefína Pilná: Vianočný čas

Posledné stránky z kalendára
ľúčia sa s nami zas
a oznamujú všetkým
že sa blíži vianočný čas.

Vôkol vábne rozvoniava
vôňa ihličia, vanilky, škoricie.
Sú tu najkrajšie sviatky roka,
prišli vytúžené Vianoce.

Sviatky pokoja a zmierenia,
lásky pokory a zblíženia.
Čistotou vonia celý dom,
slávnostná nálada vládne v ňom.

Lúbezné tóny „Tichej noci...“
pojmu nás všetkých do svojej moci.
Šírta tajomnú nehu, silu
a vytvárajú pohodu milú.

Núkajú úprimne dlaň istú,
priateľstvo a lásku čistú.
Nabádajú nás dať si predsavzatie,
hľadať a dávať prosté ľudské šťastie.

Nuž, víťaj nám opäť
kúzelný vianočný čas,
zažni svetlo betlehemske
na jedličke, aj v nás!

► HODOVÉ SLÁVNOSTI

Kesovské hody pripadli tento rok na 29. októbra. „Kolotočári“ k nám prišli s takmer dvojtýždňovým predstihom, rozložili svoje atrakcie, ktoré boli vskutku rôznorodé.

Avšak v hodovú nedeľu bolo počasie, akoby sa všetci čerti ženili. Fúkal extrémne silný vietor, ktorý miestami dosahoval silu víchrice, a spolu so silným dažďom úplne znemožnil spustiť čo i len jediný kolotoč. Počasie sa teda opäť na kesovské hody vyznamenalo! No i napriek tomu veriaci ľud našej obce nevynechal slávnostnú hodovú bohoslužbu, ktorá je každoročne odslúžená za všetkých občanov obce.

Počas omše už tradične z chórusu zaznela pieseň v podaní domáceho speváckeho súboru Prameň. Po omši sa veriaci v sprievode za dôstojným pánom farárom Petrom Kováčom presunuli oproti hlavnému vchodu do kostola – ku krížu a zvonici. Kríž, ktorého pôvod siaha až do roku 1795, sa v tomto roku dočkal obnovy vďaka našej spoluobčianke, pani Márie Kukanovej. Replika zvoničky, ktorá kedysi patrila ku koloritu našej obce, bola vyhotovená podľa zachovaných dobových fotografií. Obidva tieto objekty dôstojný pán farár slávnostne

posvätil, súbor Prameň opäť zaspieval a hlas zvonu na zvoničke sa na holubích krídlach vzniesol až do nebies... A to sa už opäť spustil silný vietor, ktorý spolu s prudkým lejacom rozohnal zhromaždených do svojich útulných príbytkov k slávnostne prestretému hodovému stolu.

Ostali hrdo stáť len kríž a zvonička – ako svedkovia našej minulosti, ako súčasť našej prítomnosti a ako odkaz pre budúce generácie. Aby sme nezabudli, kto sme a odkiaľ pochádzame. V duchu výroku: „Dedičstvo otcov zachovaj nám, Pane!“

Text: Ing. Ľubica Poluchová

ZVONY A ZVONICE

Zvony boli nástrojom komunikácie – odpradávná oznamovali dôležité správy obyvateľom.

Sú spoločníkmi ľudí po celý život. Najstaršie zvony sa vyrábali už v Mezopotámii, v tretom tisícročí pred Kristom.

Postupom času sa zvony zdokonaľovali, či už po zvukovej stránke, alebo po stránke estetickej. Častý bol nápis *Vivos voco, mortuo plango, fultura frango* (v preklade Živých volám, mŕtvych oplakávam, blesky lámam), čo symbolicky vystihovalo funkciu zvona.

Zvon mal pozývať ľudí na modlitby, posilňovať ich vo viere. Mal tiež chrániť obec pred nebezpečenstvami a temnými silami. Zohrávali dôležitú úlohu pri určovaní času a oznamovali rozličné momenty či situácie každodennom živote dedín a miest. Zvonením sa ohlasoval požiar či povodeň, vpád nepriateľských vojsk alebo epidémie.

K rozšíreniu zvonov v Uhorsku prispela Mária Terézia. Vydala takzvaný ohňový patent, podľa ktorého mal byť v každej obci zvon, aby sa dalo zvoniť na poplach. Tak sa začala éra stavania

dedinských zvoníčiek s malým, jednoduchým zvonom, v obciach, ktoré nemali kostol. Vzhľadom sa líšili podľa majetkových možností obce.

Najjednoduchší typ zvoničky je zavesenie zvonu do koruny stromu. Ďalšie zvoničky vznikli v rázsochách stromu, samostatne stojacim rozdvojeným kolom, niekedy zastrešeným. Zvonička mohla byť postavená aj medzi dvoma kmeňmi stromov.

Zložitejšie zvoničky mali obstavané kmene, čo umožňovalo zvonárovi lepšie čeliť nepriazňam počasia a zvyšovať stabilitu zvonice. Ak to bolo možné, táto stavba bola aj veľmi pekne prevedená.

V období prvej svetovej vojny uhorská vláda nariadila rekviráciu zvonov, z dôvodu výroby zbraní. Toto rozhodnutie sa ale stretlo s veľkou nevhodou obyvateľov, pretože ľudia vždy boli hrdí na zvuk zvonov svojho kostola, zvoníc či zvoníčiek. . .

*Zdroj: Slovenský rok, Katarína Nádaská
Text a foto: Bc. Iveta Sušková*

POSEDENIE PRE NAŠICH SENIOROV

Mesiac október je mesiacom, v ktorom v plnej sile preberá svoju vládu farbistá jeseň.

Je i mesiacom, kedy si viac všímame a vnímame našich najstarších spoluobčanov, dôchodcov, pretože staroba je tiež akousi pomyselnou jeseňou v živote každého človeka.

Tento rok sme posedenie pre našich seniorov naplánovali na 21. októbra. Samotnému posedeniu predchádzalo uctenie si našich jubilujúcich spoluobčanov, medzi ktorými bola i najstaršia občianka našej obce, pani Helena Jančovičová, ktorá sa dňa 5. mája 2017 dožila významného životného jubilea – 90. rokov, ku ktorému jej ešte raz srdečne gratulujeme a do ďalších rokov prajeme hlavne pevné zdravie.

Po tejto milej slávnosti sme sa presunuli do kultúrneho domu, kde sme v príjemnom prostredí privítali ostatných dôchodcov. Po úvodnej básni v podaní PaedDr. Ivety Štefanovičovej a slávnostnom príhovore starostky obce sa so svojim pásmom piesní a scénok z dedinského prostredia predstavila spevácka skupina Štefánia so Svätoplukova, ktorej vystúpenie bolo

odmenené uznanlivým potleskom. V ďalšej časti programu bola pripravená fotoprezentácia kultúrno – spoločenských udalostí, ktoré sa v obci uskutočnili od októbra 2016 do septembra 2017. Ani sa nám veriť nechcelo, čo všetko sa za rok udialo! Mnohí z prítomných sa na fotografiách našli, alebo mohli uvidieť svojich príbuzných, deti alebo vnúčatá. Prezentačná fotografií bola príjemným spestrením podujatia. Potom nasledovala chutná večera, zákusokku kavička a popritom

sa medzi prítomnými rozprúdila debata na najrôznejšie témy. Pre každého bol pripravený malý darček ako podakovanie za to, že svojimi životnými skúsenosťami obohacujú a ulahčujú život nám, tým neskôr narodeným.

Milí naši dôchodcovia, tešíme sa, že sa na budúci rok opäť s Vami stretne! Chvilke strávené s Vami sú príjemným pozastavením sa v tomto uponáhľanom svete.

*Text: Ing. Ľubica Poluchová
Foto: Martin Kriššák*

THERMALPARK NITRAVA – AQUAPARK V POLŇNOM KESOVE

Kúpalisko v našej obci Polný Kesov bolo založené už v roku 1952. Od jeho vzniku prešlo mnoho rokov a aj samotné kúpalisko prechádzalo rôznymi rekonštrukciami.

V súčasnosti nesie názov Thermalpark Nitrava a po ukončení výstavby bude jedným z najväčších aquaparkov na Slovensku.

Thermalpark Nitrava sa teší čoraz väčšej návštevnosti a obľúbenosti, ktorá sa ešte zvýši po otvorení Tobogánovej haly a letného aquaparku. Po dlhšej prestávke sa na stavbe opäť pracuje a po jej dokončení čakajú na návštevníkov nové atrakcie, ktoré si určite zamilujeme všetci. V areáli pribudne taktiež nový vstupný a prechodový objekt, ktorý bude spájať už existujúcu Bazénovú halu s novou Tobogánovou halou. V tej sa bude nachádzať deväť tobogánov, pričom slovenskú premiéru bude mať jedinečný tobogán s názvom Kesovská raketa. Návštevník vstúpi do kabíny, v ktorej sa pod ním otvorí podlaha, voľným pádom preletí 7 m a skončí

vo výplavovom bazéne. Na odvážlivcov bude čakať aj obrovská U rampa, najväčšia na Slovensku. Nové bazény, ktoré budú v prevádzke počas letných mesiacov, poskytnú potrebný oddych a nekončiacu zábavu všetkým bez ohľadu na vek. Vo vonkajšom areáli si na svoje prídu aj najmenší návštevníci, pre ktorých sa pripravuje detský bazén s pirátskou loďou, množstvom šmykľaviek a vodných atrakcií.

Po Novom roku počas fašiangového obdobia sa uskutoční už druhý reprezentačný ples v priestoroch Hotela*** ThermalKesov. Ples nesie príznačný názov Kesovský bál a po úspešnom prvom ročníku, sme sa rozhodli pokračovať a vytvoriť z neho každoročné spoločenské podujatie.

Naším zákazníkom a občanom Polného Kesova by sme radi podakovali za vernosť a trpezlivosť, ktoré nám preukazujú a taktiež im chceme zaželať čarovné Vianoce a šťastný Nový rok 2018.

Text: Ing. Natália Dubeňová

► SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

Anna Emília Miklovičová:

Foto: internet

December
9. 12.

Spomienka

Keď padne prvý snežik
a z očí začnú padať perly
ty prídeš ku mne vo sne.
Budeme chvíľu šťastní.

SÚMRAK Vyznanie na 80. výročie

Som jak sklený pohár
už skoro vypitý.
Deň sa k noci chýli.
Treba skladat účty.
Na váhu položím,
len to srdce nahé,
ktoré milovalo.
Dávalo sa celé.
Nič si nenechalo
len svoje spomienky,
ktoré si ukrylo
do tichej komôrky.
Tú trochu z pohára
chcem až do dna vypiť.
Obsah je nahorklý,
mne však musí chutiť.
Ja sa nikdy nevzdám
v súmraku, či v noci.
Svoj život chcem
vždy dôstojne dožiť.

A keď už príde čas,
že už nič nemôžem,
ja sa aj tak nevzdám.
Zložené ruky
ružencom si zviažem.
Božie požehnanie
privolávať budem.

Keď na jar snežienky
vystrčia prvé hlávky,
Povkladám perly do kvetov
ako znak našej lásky.
Viem, že tú kytičku
rokok, čo rok
položím na studený kameň,
lebo tá kytička,
je našej lásky plameň.

Pozbieram kvietky uschnuté,
rozmrvím do vázy
a takto naplňam
svoj symbol samoty.

NARODILI SA:

Lenka Dubnická
Sofia Ulická

Z BABIČKINEJ KUCHYNE

Vianočný jablkový perník

Potrebujeme:

40 dkg hladkej múky, 40 dkg práškového cukru,
40 dkg najemno nastrúhaných jablák, 4 vajcia, 2 dcl oleja,
3 lyžice kaka, 2 lyžičky sódy bikarbóny, 2 lyžičky škorice,
2 lyžice džemu.

Postup:

Vajíčka vymiešame s práškovým cukrom. Pridáme olej,
džem a múku zmiešanú s kakaom, sódu bikarbónou
a škorice. Nakoniec pridáme postrúhané jablká. Zmes
vylejeme na vymastený a múkou posypaný plech a pečieme
pri teplote 200 °C približne 14 minút. Po upečení posypeme
práškovým cukrom alebo polejeme čokoládovou či cukrovou
polevou.

Text: Martina Poluchová

Foto: Internet

► CABAJ – ČÁPOR

Obec Cabaj – Čápor sa nachádza v juhovýchodnej časti Nitrianskeho okresu.

Hraničí s obcami, resp. ich katastrami:
Nitra, Svätoplukovo, Močenok
a Jarok. Stred obce leží v nadmorskej
výške 165 mnm. Obec leží na
významnejšej dopravnej komunikácii
druhej triedy v smere Nitra – Trnovec
nad Váhom. V obci sa od tejto
komunikácie odvíjajú cesty smerom
na Svätoplukovo a na Jarok.

Sídlny útvar Cabaj – Čápor sa skladá z dvoch bývalých
samostatných obcí Cabaj a Čápor, ktoré boli v minulosti
niekoľkokrát zlúčené a osamostatnené. K ich poslednému
opätovnému zlúčeniu došlo v roku 1974 a trvá dodnes.
K samostatnému sídelnému útvaru patria aj miestne časti
Nový Cabaj, Pereš, Riegler a Hruštov.

Rozloha obce je 34,42 km², z toho kataster Cabaj 23,23 km²,
kataster Čápor 11,19 km². Obec má k dnešnému dňu 4288
obyvateľov, väčšina je rímsko-katolíckeho vierovyznania.

Starostom obce je Ing. Jozef Ligač. Erb obce Cabaj – Čápor
tvorí v červenom štíte strieborná hruda zeme s piatimi zlatými
klami, strieborné čerislo a strieborný lemeš.

História obce

Cabaj: Názov sa odvádza od ľudového pomenovania
šantivého, dobiedzavého chlapčiska. Možno obyvatelia
pôvodnej slovienskej osady často dobiedzali do cestujúcich,
možno v pôvodnej osade žil široko-daleko známy dobiedzáč –
zbojník. Možno to nebol zbojník, ale hrdina, ktorý sa smelo
staval proti tým, čo chceli zotročiť jeho osadu, jeho ľudí.

Obec je písomne doložená v roku 1113, ale vyvinula sa
zo starej slovanskej osady. Patrila nitrianskemu biskupstvu,
časť zemianskym rodinám Emódyovcov, Thuróczyovcov,
Majthényovcov a i. V roku 1601 obec vypálili Turci.
V 19. storočí pracovali obyvatelia obce v priemysle v Nitre a na
železnici. V r. 1924 bola obec zlúčená s Čáporom, v roku 1939
opäť osamostatnená.

Čápor: Už na prvý pohľad súvisí so slovom čapnúť. Čápor bol
pastiersky bič s krátkou rukoväťou. Iní dávajú tento názov
do súvisu so starým (dnes už mŕtvym) slovom čapur, ktorým

barokovo-klasicistický kaštieľ

sa označovali kľčoviská. Obidve základné slová však dokazujú, že Čaporčania boli oddávna pastiermi a roľníkmi, ktorí si zem pre svoj chlieb získavali aj kľčovaním okolitých hájov.

Obec sa spomína už v roku 1156, keď bola farskou obcou nitrianskeho archidiakonátu. V roku 1248 patrila Nitrianskemu hradu, od 16. storočia Nitrianskemu biskupstvu v panstve Sládečkovce. V roku 1715 mala obec vinice. Obyvatelia obce sa zaoberali poľnohospodárstvom. Poľnohospodársky charakter si obec zachovala aj po 1918.

► K 10. ČÍSLU ČASOPISU

V poštových schránkach ste objavili náš/ váš aktuálny Polnokesovský občasník.

Ani sme sa nenazdali a už je tu 10. číslo. Chceme potešiť každého Polnokesovčana všetkých vekových kategórií. Dúfame, že sa nám to darí, pretože ohlasy čitateľov sú pozitívne. Že aj tí, čo pracujú mimo obce, si môžu prečítať o dianí v nej. Veľkú pozitívnu odozvu vyvolali články o minulosti na Kesove.

Pamiatky: Rímsko-katolícky barokový kostol sv. Trojice z roku 1750, klasicistický upravený v roku 1790, dva kaštiele klasicistické z konca 18. a začiatku 19. storočia, barokové súsošie sv. Trojice datované v rokoch 1761 a 1778, rímsko-katolícky klasicistický kostol sv. Michala z 1780, veža z roku 1803.

Významné osobnosti obce: Ján Domasta – spisovateľ.

Ing. Ľubica Poluchová
Zdroj text a foto: internet

Náš časopis zaujal aj ľudí z okolitých obcí.

Ďakujeme všetkým našim čitateľom za podporu a priazeň, prispievateľom za tvorivé námety a ich realizáciu. V neposlednom rade Vám chceme zaželať pokojné prežitie vianočných sviatkov a do Nového roku 2018 vykročenie pravou nohou.

Text a foto: Redakčná rada

► OZNAMY OBCENÉHO ÚRADU

Stránkové dni pre verejnosť počas vianočných sviatkov:

21. decembra: 7.30 – 12.00	2. januára: zatvorené
22. decembra: zatvorené	3. januára: 7.30 – 12.00 hod.
27. decembra: zatvorené	4. januára: 7.30 – 12.00 hod.
28. decembra: zatvorené	5. januára: 7.30 – 12.00 hod.
29. decembra: zatvorené	

REDAKČNÁ RADA

ŠÉFREDAKTORKA:

Bc. Iveta Sušková

REDAKTORKY:

PaedDr. Iveta Štefanovičová

Mgr. Jarmila Adamovská

Mgr. Martina Poluchová

GRAFICKÝ DIZAJN:

Grátis Extra

FOTOGRAFIA NA TITULNEJ STRANE:

Internet

PERIODICITA VYDÁVANIA:

4x ročne

VYDÁVA:

Obec Polný Kesov

Polný Kesov 68

951 15 Mojmirovce

IČO: 00 308 391

REGISTRAČNÉ ČÍSLO ČASOPISU:

EV 5257/15

ISSN: 2453-6776

Vaše príspevky, postrehy, návrhy ale aj iné
oznamy môžete zasielať na adresu:
polnokesovskyobcasnik@gmail.com

Redakčná rada si vyhradzuje právo krátiť
a upravovať príspevky.

Uzavierka ďalšieho vydania bude 20. 2. 2017.

V prípade záujmu o inzerciu nájdete platný cenník
v štatúte časopisu

Polnokesovský občasník, ktorý je zverejnený
na webovom sídle obce

www.polnykesov.eu

NEPREDAJNÉ

Ponitrianske združenie
obcí pre separovaný zber
a nakladanie s odpadmi

Harmonogram vývozu komunálneho a separovaného odpadu v roku 2018

JANUÁR

8. Pondelok ■
12. Piatok ■
26. Piatok ■

FEBRUÁR

1. Štvrtok ■
2. Piatok ■
9. Piatok ■
23. Piatok ■

MAREC

1. Štvrtok ■
2. Piatok ■
9. Piatok ■
9. Piatok ■
10. Sobota ■
15. Štvrtok ■
23. Piatok ■
29. Štvrtok ■

APRÍL

4. Streda ■
6. Piatok ■
12. Štvrtok ■
16. Pondelok ■
20. Piatok ■
26. Štvrtok ■

MÁJ

4. Piatok ■
4. Piatok ■
10. Štvrtok ■
18. Piatok ■
24. Štvrtok ■
25. Piatok ■
31. Štvrtok ■

JÚN

1. Piatok ■
7. Štvrtok ■
15. Piatok ■
21. Štvrtok ■
28. Štvrtok ■
29. Piatok ■
29. Piatok ■

JÚL

4. Streda ■
13. Piatok ■
19. Štvrtok ■
27. Piatok ■
27. Piatok ■

AUGUST

2. Štvrtok ■
3. Piatok ■
10. Piatok ■
16. Štvrtok ■
24. Piatok ■
24. Piatok ■
30. Štvrtok ■

SEPTEMBER

7. Piatok ■
8. Sobota ■
10. Pondelok ■
13. Štvrtok ■
21. Piatok ■
27. Štvrtok ■
28. Piatok ■

OKTÓBER

5. Piatok ■
11. Štvrtok ■
12. Piatok ■
19. Piatok ■
25. Štvrtok ■
26. Piatok ■

NOVEMBER

2. Piatok ■
8. Štvrtok ■
16. Piatok ■
16. Piatok ■
22. Štvrtok ■
30. Piatok ■
30. Piatok ■

DECEMBER

14. Piatok ■
21. Piatok ■
29. Sobota ■

VEĽKOOBJEMOVÝ ODPAD

21. 4. 2018 – JARNÝ

13.10.2018 – JESENNÝ

Pristavenie kontajnera vždy na 3 dni (v piatok pristavenie, vývoz v pondelok).

PAPIER

Noviny, časopisy, knihy, zošity, katalógy, listy, obálky, letáky, výkresy, plagáty, pohľadnice, zakladače, krepový papier, papierový obal, kartón, lepenka, kancelársky papier, telefónny zoznam.

BIO ODPAD

Zbytky ovocia, zeleniny, starý chlieb, bezmäsité zbytky jedla, papierové vrecko znečistené zeleninou, ovocím, maslom, džemom, škrupinka z orecha a vajca, usadenina z kávy, čajové vrecko, piliny a hobliny, vata, vlasy, chlpy.

PLASTY + KOVOVÉ OBALY

Plastové fľaše od nápojov, rastlinných olejov, obaly od aviváží, šampónov, čistiacich prostriedkov, tégliky od jogurtov, hračky z plastov, plechovky od nápojov, umyté konzervy od mäsa, rýb, zeleniny, iné drobné kovové obaly a pod., viacvrstvové (krabicové) obaly od mlieka, smotany a iných mliečnych výrobkov, džúsov, obalové fólie, polystyrén, plastové tašky, vedrá, koše, prepravky atď.

KOMUNÁLNY ZBYTKOVÝ ODPAD

Nepatrí do smetnej nádoby: elektroodpad, objemný odpad, stavebný odpad, nebezpečný odpad, biologický odpad zo záhrad a horúci popol!!!

ELEKTRO + NO

POPLATKY PRE ROK 2018

Výška miestneho poplatku za komunálne odpady ostáva pre rok 2018 nezmenená, tzn. **18 € / osoba / rok**.

O znížení poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady môže požiadať daňovník na základe písomnej žiadosti, ak sa jedná o daňovníka vo veku nad 80 rokov alebo ak sa jedná o osobu, ktorá je držiteľom preukazu ŤZP alebo ŤZPS. V oboch prípadoch sa poplatok zníži o 20 %.

Poplatok na rok 2018 musí byť **uhradený najneskôr do 31. marca 2018**. Po jeho uhradení obdrží poplatník nálepku, ktorú nalepí na zbernú nádobu na komunálny odpad.

Staré pneumatiky je možné odovzdať v AUTOSERVIS-e INN v objektive bývalej zeleniny.

Pre právnickú osobu, ktorá je oprávnená užívať alebo užíva nehnuteľnosť nachádzajúcu sa na území obce na iný účel ako na podnikanie a podnikateľa, ktorý je oprávnený užívať alebo užíva nehnuteľnosť nachádzajúcu sa na území obce na účel podnikania je sadzba poplatku pre rok 2018 vo výške 0,015 € / liter.